

ערכו של הסחיט* בהזנת הבקר

עם התחלת העבודה בבית החרושת לסוכר התעוררה בחוגי הבוקרים השאלה מהו ערכו של הסחיט היבש והרטוב בהזנת בקר חלב ובשר. למען נוכל לברר את השאלה מכל צדדיה עלינו להכיר בראש וראשונה את הרכבו של הסחיט וערכו התזונתי והדיאטטי.

הרכב הסחיט היבש: (באחוזים)

לפי מוריסון	לפי הנסון	
90.0	88.1	חומר יבש
60.1	62.5	תמצית חסרת חנקן
4.8 (כולל אמידים)	2.7	חלבון נעכל
—	1.1	הכמות ביחידת מזון, ק"ג
71.8	—	חומר כללי נעכל
19.8	17.6	תאית
3.4	4.0	מינרלים

הרכב הסחיט הרטוב: (באחוזים)

לפי מוריסון	לפי הנסון	
11.6	9.0	חומר יבש
5.4	4.9	תמצית חסרת חנקן
—	12.5	ק"ג ביחידת מזון
8.9	—	חומר כללי נעכל
0.8 (כולל אמידים)	0.4	חלבון נעכל
3.9	1.4	תאית
0.5	0.3	מינרלים

לעומת זה, ערכו של הסחיט הרטוב בהזנת הבקר הוא אחר לגמרי; סחיט רטוב משמש בעיקרו לפיטום, ובאופן מיוחד להשלמת הפיטום ("הפיניש"). בהמות מתפטמות מקבלות 25 ק"ג ואף יותר ליום. אין הסחיט הרטוב משמש כלל לצרכי הזנת פרות חלב טובות, ואני מדגיש — טובות. ורק במקרים מיוחדים של מחסור באספקה וקירבה לבתי החרושת נעזרים בסחיט הרטוב בהזנת פרות חלב.

בפגישה שנתקיימה בעפולה ב־25 בינואר ש. ז. הציגו כמה חברים ממשקי הסביבה את השאלה באיזה מידה רצוי להשתמש בסחיט הרטוב להעשרת התחמיצים החלבוניים וכן להכנת תחמיץ סחיט בפני עצמו. לדעתי, אין זה בא בחשבון כל עיקר. מה שחסר לנו בדרך כלל להצלחת התחמיץ החלבוני מגידולי החורף הוא חומר יבש. עובדה היא שרוב התחמיצים החרפיים

מההרכב הנ"ל אנו למדים שהסחיט היבש הינו מזון מלא ערך ורצוי מאד באיבוס פרות החלב וערכו בשוק המזונות הבינלאומי נע בגבול לוח 80% מערך השעורה.

כן מן המפורסמות היא העובדה שבוקרים בעלי ניסיון ממליצים על תוספת של פולפה יבשה לפרות בעלות תנובה גבוהה מטעמים דיאטטיים בהחשיבם את הגירוי המיוחד שיש לסלקים הרגילים ועשירי הסוכר לגבי ייצור החלב. הכמות היומית המוגשת לפרת חלב טובה מגיעה עד ל־4 ק"ג; מר קוקריל, הבוקר המפורסם מקארניישן פארמס הדגיש בפני את החשיבות המיוחדת של הפולפה לפרות רקורדיות והמליץ על 6–8 פאונד ליום לפחות.

* סחיט=פולפה של סלק סוכר מבתי חרושת לסוכר.

לא אטפל כאן בבעיות הקשורות בהזנת סחיט רטוב וכל הקשיים הנגרמים ע"י כך, כגון: העבר דה הרבה בהגשה, ריבוי הזבובים ועוד; לדעתי רק משקים קרובים לבית החרושת, אשר להם עדרים לבשר בעלי היקף רציני כדאי להם לעשות את כל הסידורים הדרושים לשימוש נוח בסחיט רטוב; לעומת זה אני שולל לחלוטין את הרעיון של הכנת תחמיץ מסחיט ללא כל תוספת; כל טלטול של כמויות גדולות והטיפול בהן מייקר בתנאינו אנו את הסחיט גם אם החמיתו הצליחה. תחמיץ הסחיט עשוי להצליח כש מטפלים בו כפי שתיאר הח' גליל ממשרד החקלאות, היינו, בבריכות שע"י בתי החרושת לסוכר והוספת חומרים מתסיסים; סידורים אלו אין לרשותנו ומכאן אי ההצלחה בשנה שעברה.

א. שמאראגר

שהוכנו מחומר שלא נקמל די צרכו לפני הכנסתו למיכל לא הצליח; זאת אנו למדים מעשרות הבדיקות שנעשו ברחובות וע"י ד"ר צימרמן במעבדת המשביר המרכזי. ברור איפוא שע"י תוספת סחיט רטוב אין אנו משביחים את התחמיץ החורפי אלא, להיפך — מעלים את אחוז הרטיבות וע"י כך בעצם ידינו עוזרים להכשלת תהליך ההחמצה הרצוי.

מכל הנאמר לעיל צריך להיות ברור שעלינו לשאוף לכך שהסחיט כולו ימסר לייבוש וע"י כך תתרבה האספקה לפרות החלב מפרי אדמתנו. דבר זה הוא בעל משנה חשיבות בימים אלו: זה יאפשר לנו להקטין את מנת הגרעינים שעלינו להביא מהחוץ, בו בזמן שע"י השימוש בסחיט רטוב נגרום לצמצום מנת המספוא הירוק, שיש ביכלתנו לייצר בשדותינו.

ראש כפול...

על גוף נפול

עגל זה, בעל שני ראשים, נולד בלוב, בקרבת טריפולי. בריות משונות כאלה נולדות, כרגיל, מתות או שגוועות מיד אחרי הלידה, אולם עגל זה חי וקיים ואף מוצג לראווה בחגיגות עם ובירידים באירופה ובארצות צפון אפריקה. הוא אוכל, לסירוגין, פעם בפה שמאלי ופעם בפה ימיני, אולם אך קנה אחד לו ואין הוא יכול לגעות בשני קולות! נראה שיזכה אף באריכות ימים כי עבר את „מחלות הילדות" והגיע כבר לגיל של 3 שנים.